

૧૪ ઉર્દુ ગજલો.

૧૯૧૩
ગુલશને બેનઝીર.
matchless garden

ઉર્દુ ઝબાન અને ગુજરાતી હરફેમાં

૩૬૯
જપાનેવાલે ઔર પ્રસિદ્ધ કરનેવાલે.

માસ્તર. ત્રીભોવનદાસ લલુભાઈ.

લીંમડા ચોક-સુરત.

અમદાવાદમાં,

ત્રણ દરવાજા પાસે ચુડીઓળમાં આવેલા
શ્રી રત્નસાગર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. અમરતલાલ
બેશીંગલાઈએ છાપ્યું.

આવૃત્તિ ૨ છ.

પ્રત ૧૦૦૦

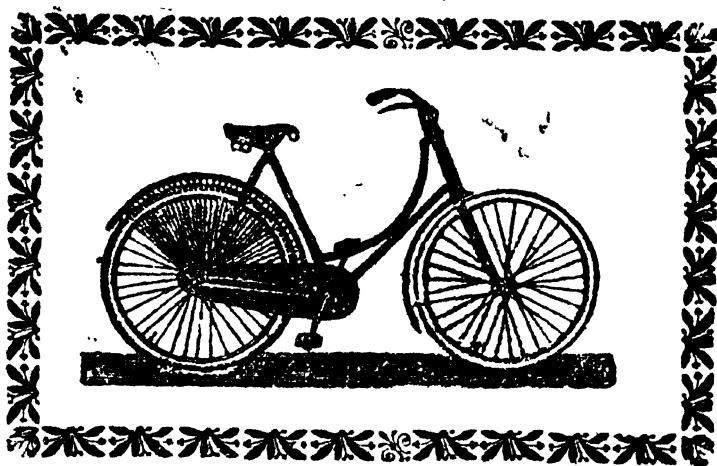
સંવત ૧૯૬૯

સને ૧૯૧૩

કીંમત ૨ આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

૪૭૧૧

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૭૧૧

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ગુલશને લેખક શ્રી ર

વિષય ૩૧, ૮ : ૩૨ ૩૪૮

ગુલશને બેનઝીર

મઝલ ૧

મેરા દીલના દીવાના એ રાગ.

નજરીયાં યારને ખુશ મીલાઇ

ખીન ગુને ખીન મ્હેતે જલાઇ

નજ૦

અમરીત છુટા જાનને કહુંકે

પીલાઇ ઝેરકી પ્યાલી.

નજ૦

સાખી—દીવારામજે નહીં મીલાં, દીલકો કયા આરામ,

છનેસે મરનાં બલા છસે હે ખિશ્તમ

હાસે કહું મોરે કરમકી કહાણીરે

મીસે ન કાઇ સહેલાની

નજ૦

ઇલામુંદરી મઝલ ૨

રામ રોજ.

ઓ ધન્ય મિત્ર ધન્ય પ્રીત, ધન્ય દોસ્તદાર

મીત્ર સુખે સુખી મીત્ર દુઃખે દુઃખી વિરલા એવા ધાર

પ્રેમી પુન્ને પ્રેમીને તે નહીં બદલાની આસ

કુલહાં આપતાં બદલા વિનાં જુને નિર્મળ મીઠી વાસ

સાચી પ્રીત મિત્ર કાળે ઝેર પી જનાર

છતાં તો એવાં વિરલાં અર્થત માનનાર

મિત્ર રજ દુઃખને મેર માનનાર

નિજ દુઃખ મેહ તેને રજ સમ ગણી મહાજનાર

ઇલામુંદરી મઝલ ૩

સાવરીયાં તોરી લગનમેં (૨)

બોઠ મુવે બદનામ કરતહે

કહે તેરા લુટારે હાં જોખન લુટારે.

સાવરીયાં૦

બાટે ધાતે મોહે રોજ સતાતે

કહે તેરા લુટારે હાં જોખન લુટારે.

સાવરીયાં૦

સાખી—જ્યા હમારા જયગા બિરહસે તોરી કસમ
 શીર કીસ જીકીઆયગા બાકમ તું જુહી કસમ
 ચસ્મે દેયાજસે કહ હમકો ઇસારા હોવે
 નામહો આપકા ચૈાર કામ હમારા હોવે શાંવરીયાં.

ગઝલ ૪

મેરે અચ્છે પીયા વોહી દેશ ખુલાવો
 મોરા હોંનમેં જ્યા ગભરાવતહૈ
 રેન અધેરી જગતકી બેરન,
 મચ્છલી રીતડ પાવતહૈ
 ખીદંગ ફેંકદે જલીમ કોઇ જશકે લીયે
 ઇધરબી ૧ નજર ચસ્મે સુમેંસાકેલીયે
 તું અપને હુસ્ન ખુદા દાદકી અઢાકે લીયે
 નકાબરૂપસે ઉઠાદે, જરા ખુદાકે લીયે.
 પ્રીતકી દુઃખીયા દરસકી હરસકી પ્યાસી, કાહેકો જ્યા તરમાવતહૈ.
 કરાર હોતો કહું બેકરાર કિસ્સે કહું
 જીનુકા બેરહૈ મેં બાર બાર કિસ્સે કહું
 તુંહી સુને નસુને લાવે જનર કીસ્સે કહું
 ન કોઇ મુતીસો હમ્દમ ન બાર કિસ્સે કહું.
 બિરહને તનમન કુંક દીયો
 અબહમ કોઇ દમમેં જાવતહૈ.
 મુઝે તો દરદે માંડીખત સનાયા જતાહૈ
 તેરાખ્યાલ વહીરંગ લાયે જતાહૈ
 વો કોતહૈ જેતરકદરમેં આયે જતાહૈ
 સયે શીરાકકા સદમે દીખાયે જતાહૈ.
 જના લયા અખ પલપલ બારી
 નીંદ નદમબેર આવતહૈ.
 મઝા કહાહૈ મોહખતમેં બેવફાઈકા
 યહ તર્જ ખુશ નીકાલાહૈ દીન રમાઈકા
 દીખા મદીના કે અખ વકતહૈ રસાઈકા
 ઉઠાકે ફેંકદે સદકા તેરી ખુદાઈકા
 સખકા તુંહી પાલનહારા

કાહેકો દેર લગાવતહે

બતા તો મુઝસે તરા ઇન્તેજાર કયોકરહે
તુંહી સુને ન તો જાકો કરાર કયોકરહે
અલમસે જખમે દીસે દાઝદાર કયોકરહે
ખીજાં જબ આઘ તો ફરસે બહાર કયોકરહે
હમંડ હમંડ કે પિયા નૈન હમદારે
નીલકા મેહ બરસાવતહે.

અજીઝ ગઝલ ૫

રસુલે હાશમીકા તાલિએ દીદાર મેંબીહું
જમાના જુરકા શયદા ઉનકા આશીક જર મેંબીહું
મદીને જાનેવાસો કાફલો ઠેરો જરા ઠેરો
તુમારે સાથ ચલનેકે લિયે તયાર મેંબીહું
નખીજ બહારે ખસ્યાંમે ફસીહો ઉમ્મીકી કીસ્તી
લમાદીજે જો એક ઠોકરતો પલ્લેપાર મેંબીહું
કહા યુસુફને જબ દેખા જમાલે પાક હઝરતકો
ખરીદારામે હજરતકે સરે બાબર મેંબીહું
ખખર લીજે મદદ કીજે માલ અપના દીખા દીજે
એક અદતા ખાદિમે, તેરે એ સરકાર મેંબીહું
શુલામાને નખી હુએ અજીઝ ઇસ્વાસ્તે બેશક
કસમહે જીતતુલ શીરદૌસકા હકદાર મેંબીહું

દીલબર ગઝલ ૬

દીલા તા હું પીયા લેતાહો ચૈાર ફરીયાદ કરતાહો
મગર દોપુર સીતમ જાપીમ, તુએ કબ યાદ કરતાહો
બતાઓ કયા તુમેહેં યહ ખરક કયા બેદાદ કરતાહો
મીટાકર હસ્તી એ આશીક કાબીખુન યાદ કરતાહો
ફનાકે બાદલચલાને કહા આકર સરે મકસદ
હમારા કેસ અબ ઉજળવતન આબાદ કરતાહો
કતર કર નોચકર પર બાંધકર સયાદ ખુલખુલકો,
કબીતો કેદ કરતાહો કબી આગદ કરતાહો
હજરો ગરદને ઝુકજાતીહો શોકે સહાદતમેં સુએ
પશ્ચારા કલકા જબ વોહ, જલ્લાહ કરતાહો,

દીલે આશીકહૈ વીરના, બજેર આજ જલવએ જના
વોહ દીલબર દેખીએ કબતક યહે ધર અબ તક કરતાહે.

રોનકદહલ ગઝલ ૭

બાંધકર કાંતીલ કમરસેં અબતો ખંજર લે ચલા
કોઇ દમ જતાહે સુન ભેના કેવોસર લે ચલા
કયા જુબાં મેંબી કશીશથી અબરએ અમદારકી
બાતો બાતોમેં વો દીલ પહલુસે કયો કરલે ચલા
ખાનએ દીલમેં હુઆ ગુલ રોકના મહેમાનકો
ખીંચકર જબ તીરવો સીનેસે બહાર લેચલા
દીનો ધમાં જનો દીલસબરો ખીરદ હોસા કરાર
અમજઓ નાજે અદાસે વોબી સુગર લે ચલા
શીર દીખાદે યહ તમાશા ફેર દે શીર દીલ મેરા
શીર મેં દેખુ કીસ તરહ પહલુસે કયોકર લે ચલા
શીર કયા ખેતાબદરદે હીજરે ને શીર દમ ચલા
શીર ઉઠા સીને મેં શીરવો જને મુજતર લે ચલા
ખોશ હય મુઝકો ન કરલે શીરવો જલ્લીમ પર કહીં
નામએ શોક આજ અપના શીર કબુતર લે ચલા
શીર લગી ધુન મયે કશીકી શીર ઉઠી કાલી ઘટા
ખીંચકર શીર મય કદોમેં શોકે સાગીર લે ચલા
મલ રહાયા દેરસે, રૌનકં કલેજકો કોઇ
ભેના ભેના થામનાવો, દીલ ચુરા કર લે ચલા

મુજતર ગઝલ ૮

અરે જલ્લીમ તું ચો તરસાકે હમકો મારડાલેગા
ન દીલકે વસ્ત્રલે મેરે કબી આખીર નીકાલેગા
જલાતા આતીશે ગમમેહે કયો મુજકો ખતાજલ્લીમ
જલોકે દીલ જલાકર કયા બલા ઉનકી દઆલેગા
કહો ઐ દોસ્તો બહરે ખુદા આકર મીવે મુઝસે
જો દુશ્મન ઝોઠજ માના હૈતો આકર કયા ખતા લેગા
દેખીએ કિબરી યારબસેં શુન્હેગારાને ઉમ્મતકો
બરોજો હસર સર સિજદે જ રખકર અપ્પાવા લેગા
તજલ્લી ઉસકે રખકી મિસ્ત્રે મુસા દેખકર મુજતર
રવાઐ બેખુદીમે મુહકો અપને છુપા લેગા

અજીજ ગઝલ ૯

ધલાહી દુરન કયાહે જીસપે સખકા દમ નીકલતાહે
 હશીનો પર શી- હોતા હુઆ આલમ નીકલતાહે
 વોહ કાતીલ તેજે અખર ખીચતા જીસદમ નીકલતાહે
 તો લાખો કતલ હોતે સોંકડોકા દમ નીકલતાહે
 ન ખોના તુખમે ઉઘરતઐદીવા ઇત્ત આગે દુન્યામે
 સુનાહે ઉસમે રત્ન નીકલામી તો પુર સમ નીકલતાહે
 જો આતાહે મેરે મરકદપે બાદે કાતકા કે વોહ
 નીકલતા હોતો પુર ગમગીન પુરમાતમ નીકલતાહે
 હજરો મુરદે જી ઉઠનેહૈ શૌરન ઐ અજીજ ઉસદમ
 બરાએ સેર જબ વોહ ઇસીમે મરયમ નીકલતાહે

કસીદી જલાલી ગઝલ ૧૦

તેરા શિવા અતા ઝોર મેં ગુન્હેગારોમેં હું
 તેરી રહમતપર હું નાનું જો ગુન્હેગારોમેં હું
 જમ્ બખશે યા સળદેહે તું ઝીકો ઇખતીયાર
 તું મેરા ગદકાર મેં તેરે ગુન્હેગારોમેં હું
 દુરસ મતલબ ન રીજવાંકી મોહબતસે ગર્જ
 જર કા તાલા બહે ખુદા ઉસ્કે તલબગારોમેં હું
 કયા ગુસે ખાંસે ગર્જ કયા યુસુફે મિસરીસે કામ
 બનકે આશીક દરક અહમદકે ખરીદારોમેં હું
 કહેતેયે સહ આસીયો લુદે ખુદાઅ પાકકા
 બાંધકર શહેરા અશઅતકે મેં બાનરોમેં હું
 કહ ઉદા હક લેકે આગોશે કર્મમે આપકો
 મુજપે તું નાનું મેં તેરે ના જબરદારોમેં હું
 યો કહું ગાયે જલાલી ઉસ શીએ હઝસે
 બખસવા મુજકો ખુદાસે મેં ગુન્હેગારોમેં હું

કસીદા અજીજ ગઝલ ૧૧

શરી ઉલમજ નખી હામીએ કુલયા મુસ્તેશ તુમહો
 ખુદાકે રાસ્તેકે બર ગુજા રહનુમા તુમહો
 અહદ બેમીમ અહમદ એ દખીએ કિબરિયા તુમહો
 લગાહે ડર શીરીયતકા નહીં કહતા ખુદા તુમહો

ખુદાસે આપકો હરે કળ મેને મીલા દેખા
 બલા શીર કીસ તરહ કહ દેતા કે હકસે જુદા તુમહો
 મરી જાને મોહોખતગી મરજ કીયા રસુલુલાહ
 શશી તુમતો શશી તુમહો દુઆ તુમહો દવા તુમહો
 જમાલે પાકે હજરત દેખકર યુસુફની બોલઉં
 હસીનામેં હસી વો સુરતે શમ્સુલ જહાં તુમહો
 કસમહે ઉમ મરીબો બેકસો નાચાર ઉમ્મતકે
 તુમ્હી હાદી તુમ રહબર હરેકકે પેસવા તુમહો
 અજીજ હજરત હોતેતો નહોતા યહ જહાં ખેદ
 મેરી દાનીસ્ત મેંતો આઇસે અન્ને સમાં તુમહો

કવ્વાલી મહમદ ગઝલ ૧૧

દીખા દેખા ઇલાહી તુંજ માલે મુસ્તેફા મુઝકો
 બહોત બેચેન હુવારબ મદીનેમેં ખુદા મુઝકો
 નહી કુચ્છ આ રજુહે બ ખુદા ઇસ્કે સિયા મુઝકો
 મદીનેમેં તમલ કરલો નખી બહેરે ખુદા મુઝકો
 મસીહા ખુદહે દીવાને જો કરતેહે દવા મેરી
 મેં ખીમારે મહમદહુ નહી હોગી શશી મુઝકો
 તમનાદી મીયાકીહોનહો અકસીરકી ખવાહીસ
 જો મીલજતી નખીકી એકજ રાસી ખાક યા મુઝકો
 નહી માલુમ કયા તુઝકો મેં શેદાએ “મહમદ,” હું
 શીશારે ગોર બહરે હકને તો દતના દીયા મુઝકો

કસીદા ગઝલ ૧૨

ખોડે ઇસ્ત્યાસે ખુદાકે પાસ રોતા જાઉંગા
 અસ્કસે દાગે ગુનાહ દામનકે ધોતા જાઉંગા
 હાય ઇસદારે ફનામે કયા ઇસી સુરતસેમેં
 ઉમખોતા જાઉંગા બરઆદ હોતા જાઉંગા
 ઐજુલેખાં મેરા યુશુફ આવેગા હમારાહે જવાબ
 જામતી જાયેગી કીમમત ઔર મેં સોતા જાઉંગા
 કયો સતાતાહે ફલક પસ્તાયેગા તું મેં અમર
 સય્યદેકો નેનકી તુરબતપે રોતા જાઉંગા
 આદે મુરદન મદેહ ખુવાનીકી રહેગા સલ્લસીલા

પ્રુદ મેંબી નાઅતકે મોતી પીરતા જાડમા
 ઉમરતે અહમદ હું લેલે કર મુકે આગોશમેં
 લોરીયાં ગાયેંગી હુરે આરમેં સોતા જાડમા.
 લેચલોએ કાફલે વાલો મહીનેકી તરફ
 મેવો અકબર હું તુમ્હારે પાઓ ધોતા જાડમા

ગઝલે કાઝી ૧૩

હમ બદમ અર્થસે આતી હયે સદા આજકી રાત
 દેખો વોહ આતે હયે મહબુબે ખુદા આજકી રાત
 આકે જીવરીલ લગે કહને કે ચલીયે હઝરત,
 આપકે દીદકા શૈદા હયે ખુદા આજકી રાત.
 સખ નખી કહને લગે અપની જહુકકે ગરદન,
 મીલને અહમદસે ચલે શાહે ખુદા આજકી રાત.
 કહા અલ્લાહને કે ક્યાં ચાલીયે મેરે મહબુબ
 મેરી સખ સુનપે પુદાઇ હયે શિદા આજકી રાત.
 હુરો ગીલમાનો મવક આર સભી જાનો બશર,
 હમ બદમ પડહતે હયે સખ સદ્દેઅલ્લા આજકી રાત.
 કાઝી પેહ વકત હયે કયું હાથસેતું ખોતા હયે,
 હોગી મકબુલ જો માંગેમા દોઆ આજકી રાત.

ગઝલ ૧૪

કતલગાહકો જખ ચલે વોહ લેકે ખેંજર હાથમેં
 ખુદ બ ખુદ આને લગે આશક લીયે સર હાથમે
 અથ ફરિસ્તો બહે ન જાએ મેરે કતલે આરકાસે
 યામ લેના કસ્તીયે ખિસમીલકા લંગર હાથમેં
 આઇનેને કર દીયા મગર હુસને ચારકો
 હોગા મહેશ્વરમેં ગીરેઆને સિકંદર હાથમેં
 દેખનેસે દીલ ઢહેરતા હૈ ઉઠા જલ્દી નકાબ
 દેખ લેના રહે જાએ દસ્તે ખંજર હાથમેં
 મયકદોસે મીર જાતે હૈ ઝરાતુમ દેખ લો
 મયકા શીશા હૈ બગલમેં દસ્તે દિલ્લખર હાથમેં.

કલીમ ગઝલ ૧૫

ઝરતી હય કતલ મુજકો તેરે અદાએ ખવાજ

હય જનો દીલ આસીરે જુલે દુતાએ ખવાળ
 થેહ મહરો માહ હુવે હય શઘઠાએ રૂએ અનવર
 આલમમેં નિસ્કો દેખો વોહ હય ફિદાએ ખવાળ
 મકસદકે મોતીયોંશે બરતા હય ચખ્ દામન
 આતા હય જોશપર જળ લહેરે આતાએ ખવાળ
 મેરી થેહ દોઆ હય દીનરાત તુજશે યારળ
 મકસદ બર આએ દીલકા મેરાએ ખવાળ
 અસકન્દરો રીદુકે દરપે જાએ કયું હમ
 કારી હય આસને દવલત સરાએ ખવાળ
 હો તુરકી તજલી જાહેર કયા દે તાજ કલીમ એસક
 ગર દુએ પુર જિયાશે પરદા ઉઠાએ ખવાળ

ગઝલ ૧૬

દુક પુરકેકો ઉઠાકે કુરખાન તેરે ખવાળ
 મુખકા મુજે દિખાદે કુરખાન તેરે ખવાળ
 થેહ તુજસે ઇલતેજ હે હકતક રસાઇ હોવે
 વોહ રાહ તુ બતા દે કુરખાન તેરે ખવાળ
 થેહ અર્જ દસ્ત બસ્તા તેરી જનાબમેં હય
 હકસે મજે મીલા દે કુરખાન તેરે ખવાળ
 અજમેરકે ઓ બસઇઆ જામે ફતા પીલાકર
 મેરી ખુદી મીટા દે કુરખાન તેરે ખવાળ
 કહતા હડે હરવડી થેહ બદા મરીબ તેરા
 બિગડી મેરી બનાદે કુરખાન તેરે ખવાળ.

ગઝલ ૧૭

દુન્યાસ જળ ઉંટાએ ખીસ્તર ગુલામતેરા,
 યારબ જાપે જારી ઉસદમ હો નામ તેરા.
 બુતખાને જાન મારે કામેસેં દુહ આએ.
 દીલકે મકામેં પાયા અય જન મુકામ તેરા.
 મસજીદકે દરપે કયુકર હો પાસખાંકા પહેરા
 બે કેહ હયે ઈલાહી દરબારે આમ તેરા
 જન્નત મીસે કે દોઝખ દોનો તરેહસે ખુશ હું.
 મુખતર તું હયે મેરા મૈ હું ગુલામ તેરા.

કરમા તેરા ન કયુંકર જરી હો સારેજહાંમે
બજતા હયે પંજ વકતા ને જતમેં નામ તેરા,
રહમતકા મુરહકબી તુજસા નહીં હયે અશરત,
હયે ગરકે બહેરે ઇસ્ત્યાં શતર તમામ તેરા.

ગઝલ ૧૮

શીદાએ સુસતશ હોગા દીવે દીવાના તુરબતમેં
બનેઆ શમરએ શાહકા પરવાના તુરબતમેં
પસે મુરદન જે સહરાએ મદીના યાદ આયેમા
હડાએગા કરનકી ધજજ્યાં દીવાના તુરબતમેં
નકીરેત આકે દીખલ.એ જે જળ સુરત મુહંમમદકી
કરંગા ઉસધકી મંય સીજદએ શુકરીના તુરબતમેં
તો સુનકર વોહ ગશેકે દીલ રસુમે જીનનો આદમપર
પદંગા ઉસ ધડી સલવાત બેતાબાના તુરબતમેં.

ગઝલ ૧૯

હસરત હય યા ઇલાહી જળ જાન તનસે નીકલે
નીકલે તો યા મ્હેંમદ કહકર જ્યાંસે નીકલે
જુલફે નખી કી જીસ જ તારીફ હોન કયુંકર
અતરે હીનાકી ખુશખો ઉસ અંજુમન સે નીકળે
આલમહો સખ સુઅત તર પોંહયે જે જુએ હસરત
ખુશખોએ મુમક એશી મુલકે ખુનનસે નીકલે
આકર સખાયે યસરખ કુશોકો રંગ બખશે
હોકર શયુક્તા ખાતીર ખુશખુશ ચમનસે નીકલે
રગરગ મેં ઇશકે આલમદ ગરહય તો કયા અજળ હય
આવાજ ય મુહમમદ હરસુએ તનસે નીકલે

ગઝલ ૨૦

ચેહ તો મય કયું કર કહું તેરે ખરીદારોં મેં હું,
તુ સરાપા નાઝ હય મંય નાઝ અંદારોં મેં હું,
કીસ તરહ શરયાદ કરતે હય ખતા દો કાઇલા,
એ અસીરોં ને કફસ મંય નવ ગીરફ તારોં મેં હું,
છેડ દેખો મેરી મધયત પર જે આપે ચેહ કહા,
તુમ વશાદારોં મેં હો યા મંય વશાદારોં મેં હું.

એ ગુનાહોં મેં ચશા ઝાહીદ જે ઉસકો હુડ ને;
 મગ શીરત બોલી ઇધર આ મંચ ગુનાહગારોં મેં હું
 કુલ મંચ કુશોં મેં હું કાંટા મંચ કાંટે મેં હું.
 યાર મંચ યારોં મેં હું અગયાર અગયારોં મેં હું

ગઝલ ૨૧ મહેમુદ.

આકર તુમહારે દરપર બદનામ હો ચુકા હું,
 મેરી ખૂબર લો ખાજ ના કામ હો ચુકા હું,
 સોંપા હું તુમકો પયારે દુન્યા વ દીન કી કુનજી,
 અખ પામ મેરે ક્યા હય જે દામ હો ચુકા હું,
 ધરદા ઉદાઓ રૂખસે મુખડા દીખાઓ ખાજ,
 મંચ ઇશક મેં તુમહા રે ગુમ નામ હો ચુકાહું;
 હય લાજ મેરી તુમકો તુમ લાજ રખામે મેરી,
 મુઝકો યહી હય ખાજ ગ દારમે હો ચુકાહું,
 માહમુદ જમ મીલા હય એક જમ વસત ખાજ,
 મખમુર મસત પીકર એક જમ હો ચુકાહું;

ગઝલ. ૨૨

કુરકત મેં મુશતીલાહું ખવાજ ઇધર તો દેખો
 વલ્લાહ તપ રહા હું ખવાજ ઇધર તો દેખો;
 મુશકીલ કુશાઇ કીજયે હાજત રવાઇ કીજયે,
 સૌ જનસે શીદાહું ખવાજ ઇધર તો દેખો.
 ચાહે બનાઓ યુજકો, ચાહે બીગાડો મુઝકો;
 બદનામ હો ચુકાહું, ખવાજ ઇધરતો દેખો.
 જાએ નીસાત કીસજ બીન તેરે મેરે આંકા;
 બેસ કહું બે નવા હું, ખવાજ ઇધરતો દેખો.
 ખવાજ મુઇન ચીશતી લીલ્લાહ બચાવ કીશતી
 તુહાન મેં રસાહું ખવાજ ઇધર તો દેખો;
 અજમેર મેં ખુશ લો રોઝા મુઝે દીખા દો,
 હલકત મેં મર મીટા હુંખવાજ ઇધર તો દેખો.
 કહયે મેરી ખતા બી સુનતે નહીં ઝરા બી,
 હરદમ પુકાર તા હું ખવાજ ઇધર તો દેખો;

ગઝલ ૨૩ અકબર કંવાલી તરજ.

હમ ગુ-હેંગારોંપે તેરી મેહરબાની ચાહીયે,
 સબ ગુ-હે મીટ જાઈયે રહેમતકા પાની ચાહીયે,
 પુસ્તપર મોહરે નયુ વ્યત કરકે ખાલીકને કહા,
 કુચ્છો અય પ્યારે મેરી તુજકો નીચાની ચાહીયે,
 કહેતે હેં ખાલીકસે હજરતમેં તેરા મહેયુગ હું,
 ખુદમેં સબ ઉમ્મતી મહેયુગ જાની ચાહીયે,
 દેખકર મહેરાજમેં સામાન ફરિસ્તોંને કહા
 અયસા મહેમાં ચાહીયે યું મહેરબાની ચાહીયે,
 હો મેરી પલકોંકી જાઈયે મઝારે મુસ્તરા,
 આંખકે પરદોંકી વાં ચા બનાંની ચાહીયે,
 હીજરસે હને બીસ્તરે ગમપર ગીરાયા હય મુઝે,
 ઐર કયા તાકત તુઝે અયનાં તત્તાની ચાહીયે,
 દાસ્તાને ગમ કહાની ગમકી જુઝ આપકે,
 કીસકો કહેની ચાહીયે કીસકો સુતાની ચાહીયે,
 સાશીએ મહેશર નહિ મેરે ગુ-હાઓંકા શુમાર,
 અયસે આસીપર તુમ્હારી મહેરબાની ચાહીયે,
 જાન બહક તસલીમ હે ધરકે રસુલીપ્રાહ મેં,
 દુરબને અકબર મદીનેમેં બનાની ચાહીયે,

ગઝલ ૨૪ કંવાલી તરજ.

ઇશક કયાસે હે કીસી કામીલસેં પુછા ચાહીયે,
 કીસ તરહે જાતા દીલ તાબાંસેં પુછા ચાહીયે,
 કયા તડપનેમેં મઝાહે કતલહેં પ્યારેકે હાથ,
 ઉસકી લજઝતકો કીસી ખીસમીલસેં પુછા ચાહીયે,
 જીસને ઉસકા ગમ ખાયા હો ઉસે માઆલુમ હે,
 તેમ અબરકી શીફત ધાયલમેં પુછા ચાહીયે,
 પ્યારકે મીલનેકા હમકો કોઇ તરાહ મીલતી નહિ,
 તરહેં મીલનેકી કીસી વાસીલસેં પુછા ચાહીયે,
 આહ નાંબોકી હકીકત દેખતા હું હીજરમેં.
 કયા ગુજરતી હોગી તાબાં દીલસે પુછા ચાહીયે,

ગઝલ અમીર તરજ કંવાલી. ૨૫

દોવર મેં સાગીર રહે ગરદીશ મેપય ખાનાં રહે,
 મેંય કસોકે સરપે ચારખ પીરમંય ખાનાં રહે,
 જીસપે પરહ જાને નજર તેરી વોહ દીવાનાં રહે,
 હાં નીગાહે ચાર તરજે એ હીજ રાના રહે-
 કયા ઇસીકો કહતે હેં જીશમેં વફાદારી સનમ,
 દુશમની હમસે રહે ગયરાંસેં ચારાનાં રહે,
 શીર ન કુચ પુંછીગે મજસેં કબરમેં મુનકર નકીર,
 મરતે દમ ચારખ ખ્યાલે રૂએ જાનાં નાં રહે.
 અયસે સાખી કે મેં સદકે જો પીલાએ બરકે જાન,
 સાખીયાં હરદમ સલામત તેરા મંય ખાનાં રહે
 કોઇ હો આતા કોઇ રોતા કોઇ હંશતા અમીર.
 મેં કરેં ગાલોકા હર અનંદાજ મસ્તાનાં રહે.

કંવાલી ૨૬

હમારે હાલપે અશમે ઇનાયત અપની રહેનેદો,
 ગલે પર ફેરદો ખંજર મુઝવત અપની રહેનેદો,
 જલા કર ખાક કરડાકા તુમારી સુઝ ઉત્તરતને
 લગે આગ એયસી ઉલફતમેં મોહખત અપની, રહેનેદો,
 લીએ જાનેહો બઝમેં ગયેરમેં હમરાહ તુમ મુજકો,
 મેં ખાજ આપા ઇનાયતસેં ઇનાયત અપની રહેનેદો,
 ન મીશનાં ઇસમેં બહેતર હે મીસે ગરખાહ મુદ્દત કે,
 તુમ અયેસી દુરકી સાહેબ સલામત અપની રહેનેદો,
 હમ અદસાન એ કુરખત ખ્યાં કરતે હેં અય મુઝતર,
 વોહ ધરમાતે હેં જીતઝા કર સીકાયત અપની રહેનેદો.

ગઝલ ૨૭ કમતર.

અયશાહે દો આલમ નુરે ખુશ મોરા કાહેકો જીયા તડપાવતહે.
 નતો સપતેમેં દરથ દીખાવતહે નતો મોકેમદીને ખુશવત હે.
 દીવાને બનકે ભટકતા હું ઝમાનેમેં,
 હમુર કીસ લીએ હે દેર તુમકો આંતેમેં,
 કબી તો આંધએ મેરે ગરીબ ખાનેમેં,
 બલા હો કાએદા કયા કુચ મરે સતાનેમેં,

અબ નીલદીન પલખન જીયા મોરા બરકર આગ લખાવતહે,
 કબીતો જલ્લએ અક્સર દીખાઇએ હજરત,
 કબીતો જાનએ તૈયબા ખુલાઇએ હજરત,
 હે ગશ્મે વહાંકાબી રોજે દીખાયે એ હજરત,
 ઉમદે બરદીલે શયદાંકી લાઇ એ હજરત,
 કાહે મદીને જીયા મોરા કલપાવત હે તડપાવતહે,
 તડપ રહાહે દીલે એ કરાર પેહલુમે,
 ઉઠા હે દરદ મેરે ચાર બાર પેહલુમે,
 નહિ હે દીલકા ગમખવાર પેહલુમે,
 કે જીસસે દીલકો કરાહો કરાર પેહલુમે,
 દીનરેન કીસી શુરતસ માહે પલબર નીંદ ન આવતહે,
 દયારે હીન્દબી અબ મીસ્ત્રે ખાર પેહલુમે,
 ખટક રહાહે મેરે હરબાર આંખામે,
 તુમ્હારે દીલકા હે ઇન્તેઝાર આંખોમે,
 બસી મદીનેકી જબસે બહાર આંખોમે,
 મેં કીસકે કહુ અયજાને ખુદા મોહે હીન્દકી નગરી ન આવતહે,
 તુમ્હારે હીજરમેં અબતક યે ઝંદગાનીહે,
 દીખાદો ચહેરે એ અનવરતો મહેરબાનીહે,
 નહિતો જાંન બી દેનેકો દીલમેંય દાનીહંય;
 જ્યાંપે વસ્લકી કમતર કે યે કહાનીહે,
 લીયો જોગ મેહેઅબતોરે કારન ચેહી જીયા—મેં આવતહે,

ગઝલ ૨૮ કંવાસી તરજ.

તરપકર જાંન જીસદમ સીનએ ખીસમીલસેં નીકલેગી.
 દોઆએં મક ફેરત ઉસદમ લખે કાંતીલસેં નીકલેગી,
 ચકીં ઇસકાંહે હશરત બાદ મુરદન દીલસેં નીકલેગી.
 હમારી લાશ એક દીન કુચએ ઠાતીલસેં નીકલેગી,
 મીટાઇએ અગર મીટ જાયગા લીખ્યા મુકદરકા.
 નીકાંઝીએ અગર હશરત હમારે દીલસે નીકલેગી.
 ઇસી ઉમ્મેદપર મજનુનેં દીલસેં આહ બેચીથી.
 સમજ તાથા કે લેલા પસ હએ મહેલસેં નીકલેગી,
 પતા આંસુઓંકા મેરે ગોશઅ દામનપર મીલતાહે.

ખખર ક્યાથી યે કીસ્તી હુનકર સાહીલસેં નીકલેગી.
કલેગ થામલે વોહ શમ્મકા સર જીસને કાઢાહે,
કે દરયાદ અખ દીસે પરવાને મહેશીલસેં નીકલેગી.

હુમરી ભેરવી. ૨૬

કોઇ કહે દે સાંવલીયાસે આયા કરે
દીસે સયદાં નજની જલાયા કરે-કોઇ.
આયા કરે મન લાયાકરે કોઇ કહેદે સાંવલીયાસે આયાકરે.
કલી તો આઇએ સાહેબ હમારી મહેશીલમેં,
કબીતો લાઇએ તસરીય ખાનએ દીલમેં,
મેરા ઉજરા હુવા ઘર ખસાયા કરે. કોઇ.
અગર રહેબી નહિ તુમ રકીખકે ઘરમેં,
તો શીર યે દરદ હે કયસા હજુરકે સરમેં.
અયસી ખાતેં ન મુજસેં ખનાયા કરે.-કોઇ.
તુમહારી ચાહકા હમ શુખ્હો સાંમ કરતે હેં.
તુમહારી કેદમેં ઉદ્દતકા જામ ભરતે હેં.
કબી સપનેમેં દરશ દીખાયા કરે.-કોઇ.
જલા જલાકે મુજે ખાકમેં મીલા દોગે.
ખુદાકો હશ્વરમેં ખ્યારે જવાબ કયા દોગે.
દીસે સયદાં ન જાની જલાયા કરે કોઇ.

ગઝલ ૩૦ કંવાલી

ફનાં હર ચીઝકો હય ઐર ખકા અલ્લાહી અલ્લાહ હય,
દીસે નાંદાકો આલમમેં સદા અલ્લાહી અલ્લાહ હય,
કરે કયા જાકે બેતુલ્લ હમેં અયે જાહેદે મુરશીક
હમારે ખાંનએ દીલમેં ખશા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.
જહાં દેખા હય અમને એક ઉશીકો જલ્લેહ ગરપાયા
હરમ મેં ખુતકદમેં જા જાજ અલ્લાહી અલ્લાહ હય.
કહાંકા તુર અય મુસા ! જો હોવે દીલએ હકમેં
તું ઝરરાહ ઝરરાહ મેં જલ્લેહ તુમા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.
ન જાનાં અય દીસે નાંદાન તું ઉસ નકસેં જાહીર પર
યે ફુયા ચાર દીનકી હય સદા અલ્લાહી અલ્લાહ હય

કલીસામેં હરમમેં દેપરમેં મુરગાને ગુલશનમેં
જીધર દેમો ઉપર શુબ્હ હે શાંમ અલાહી અલાહ હય
ઝખાંપર મોહરે ખામોશી હયે લેકીન શીરલી અયે “વાશીલ”
હમારા તાએરે દીલ કહે રહા અલાહી અલાહ હય.

ગઝલ ૩૧ અકબર કંવાલી

ખુદરાઝ અનલ હકકો વોહી ખોલ રહા હયે—
મનસુર કે પરદેમે ખુદા ખોલ રહા હયે—
લગ બન્ધતે હયેં અહેમદકા બી કયા નામ હયે શીરી—
યે મીમ તો મીસરીકી ડલી ઘોલ રહા હયે—
મહેખુશ હયે અલાહકા ખાજાર અઝલમે—
કીમત હુઘ યુસફકી તો અનમોલ રહા હયે—
પડ પડકે ઉસે ખુદમેં જાતે હયેં મુસલમાન—
કલમા તેરા શીર દોસ કે દર ખોલ રહા હયે—
દન્દાને થહીદ આપકા હયે ગોહરે યકતા—
ઉમ્મત કે ગુનાહ મોતીયોંમેં તો રહા હયે
હાંસીલ મુન્ને દોલત હયે યે શીરતે નખીકી—
દામન મેરા અરકો કે ગોહર રાલ રહા હયે—
અકબર નરો અકબર નરો કહે તે હંચ શીરસ્તે
જનતમે જે ખુશ ખુલ કી તરેહ ખોલ રહા હયે—

ગઝલ ૩૨ અહેમદ દરનાઅત.

અલેક્સેં અલાહકો જાનો ખેસેં ખીસમીલાહકો,
તે સેંઘા તેરા ધશારા બશ રસુલીલાહકો,
સે સેં જાનાં પાછ તેરી જીમ સેં જાનાં અલી,
હે સેં હાફિજ હોગએ પરહકર કલાંમુલાહકો,
ખે સેં ખીજમત ઉમરકી દીલસેં દીલમેં મેરે,
ઝાલ સેં ઝીકરે ખુદા બશ હેગા ખાક અલાહકો,
સીનસેં શાહે સ્વાદસેં સાદી રહે વોહ,
ઝવાદસેં સાખીર કીયા હકને રસુલીલાહકો,
તોયસેં તરફે ખુદા જોયસેં જાહેર હે તું.
અયનસેં આઝીઝ હું મેંય પોહ્યાદે ખેયતુલાહકો,
ગયનસેં ગણતકા પરદા ફેયસેં ફરગાદે મુઝે.

ખાદ્યે કામ કીયા હકને જો અબદુલાહકો,
 કાદ્યે કલમે નખીકા લામસેં તું લીખકે રખ,
 મીમ તું મુજસેં મીલાદે બપ રસુલીલાહકો,
 તુનસે નામે મેરા વાવસેં વાજીય હે તું.
 હેયસેં હે હીજરત નખીકી લીખ તું ઇલીલાહકો,
 લામ અતેફસેં લાએલાદા હમઝે અય ખાલીકપર,
 યેસેં હે યારેનખી ઉમ્મત રસુલીલાહકો.

શબ્દ.

ચીરદે ઝમાનપે જનામે મહમ્મદકા નામ હે
 કાબેલ દરદ પરહનેકે અપના કલામ હે.

ગઝલ ૩૩ અકબર દરનાઅત.

પહેલે કયથે યે ઝમીં વો આશમાં તુંહી તોયા
 અય ખુદાએ બેનીશાંમે બેનીશા તુંહી તોયા,
 મીમ અહેમદકા નથા ચાલીશયે રખપર નીકામ,
 બસકે હર પરદેહમે ખાસદ ઇઝઝાશાં તુંહી તોયા,
 કુમ્મ ઇઝતી ઔર અનહલ હક કહેને ઉનકી કયામગત
 શમશ ઔર મનસુરકે મુંહમેં ઝખા તુંહી તોયા,
 ઝમઝમે સજ્જે નવાએ ફદ ખુલુહા ખાલદીન,
 રંમ આઝીમે ચમન ઝારેજનાં તુંહી તોયા.

શબ્દ.

સોરે મનશુર અઝકુ જાઓ દારે મનશુર અઝકુમ.
 ખુદ ઝદી બનગે અનગ હકબર સરે દારૂ મદાર.

ગઝલ ૩૪ અકબર કંવાલી તરઝ.

હમ ગુન્હેગારાપે તેરી મેહેરખાની ચાહીયે,
 સખ ગુન્હે મીટ જાઇગે રહેમતકા પાની ચાહીયે,
 પુસ્તપર મોહરે નખુ વત કરકે ખાલીકને કહા,
 ફૂચતો અય પ્યારે મેરી તુજકો નીશાની ચાહીયે,
 કહેને હેં ખાલીકસે હજરતમેં તેરા મહેબુબ હું,
 ખુદમેં સખ ઉમ્મતી મહેબુબ જાની ચાહીએ,
 દેખકર મહેરાજમેં સામાન શીરસ્તોને કહા,

અથવા મહેમાં ચાહીયે યું મહેરબાની ચાહીયે,
 હો મેરી પલકોંકી જાગે મઝારે મુસ્તશ,
 આંખકે પરદોંકી વાં ચા બનાંની ચાહીયે,
 હોજરસે હને ખીસ્તરે મમપર ગીરાયા હય મુજે,
 ઐર કયા તાકત તુજે અયનાં તયાની ચાહીયે,
 દાસ્તાને ગમ કહાની ગમકી જુઝ આપકે,
 કીસકો કહેની ચાહીયે કીસકો સુનાની ચાહીયે,
 સાક્ષીએ મહેશ્વર નહિ મેરે ગુન્હાઓંકા શુમાર,
 અથસે આસીપર તુમહારી મહેરબાની ચાહીયે,
 જાન બહક તસલીમ હે દુશ્કે રસુલી રસુલીલાહ મેં,
 દુરખતે અકબર મદીનેમેં બનાની ચાહીયે,

ગઝલ ૩૫ કંવાલી તરજ.

કશક કયાસે હે કીસી કામીલસેં પુછા ચાહીયે,
 કીસ તરહે જતાહે દીલ તાબાંસેં પુછા ચાહીયે.
 કયા તકપનેમેં મઝાહે કતલહોં પ્યારકે હાય,
 ઉસકી લઝઝતકો કીસી ખીસમીલસે પુછા ચાહીયે,
 જીસને ઉસકા ગમ ખાયા હો ઉસે માઅબુમ હે,
 તેગ અબરકી શીદત ધાયલસેં પુછા ચાહીયે,
 વાશકે મીલનેકી હમકો કોઇ તરહાં મીલતી નહિ,
 તરહેં મીલનેકી કીસી વાસ્લિસેં પુછા ચાહીયે,
 આહ નાંભોંકી હકીકત દેખાતા હું હીજરમેં
 કયા ગુજરતી હોગી તાબ દીલસેં પુછા ચાહીયે,

ગઝલ ૩૬ અમીર તરજ કંવાલી.

દોવર મેં સાગીર રહે ગરદીશ મેય માનાં રહે,
 મેંય કસોકે મરપે ચારખ પીરમંય ખાનાં રહે,
 જીસપે પરહ જાવે નજર તેરી વોહ દીવાનાં રહે,
 હાં નીમાહે ચાર તરજે બે હીજ રાનાં રહે.
 કયા ધરકીકો કહેતે હેં રીશમેં વફાદારી સનમ,
 દુશમની હમસે રહે ગયરાંસે ચારાનાં રહે,
 શીર ન કુચ પુછીમે મજસેં કબરમેં મુનકર નકીર,
 મરતે હમ ચારખ ખ્યાલે રખે જાનાં નાં રહે.

અયસે સાખી કે મેં સઢકે જો પીલાએ બરકે જામ,
સાખીયાં હગ્ગમ સલામત તેરા મંચ ખાનાં રહે
કોઇ હો ગાતા કોઇ રોતા કોઇ હંશતા અમીર,
મેં કરોં વાલોકા હર અંનહાજ મસ્તાનાં રહે.

ગઝલ ૩૭ કબાલી.

હમારે હાલપે ચસ્મે ઇનાયત અપની રહેનેદો,
મને પર ફેરદો ખંજર મુરુવત અપની રહેનેદો,
જલા કર ખાક કરડાલા તું મારી સુઝ ઉલ્લસતને
લગે આગ એયસી ઉલ્લસતમેં મોહખુત અપની, રહેનેદો,
લીએ જાતેહો બઝમેં ગયેરમેં હમરાહ તુમ મુજકો,
મેં બાજ આયા ઇનાયતસેં ઇનાયત અપની રહેનેદો,
ન મીલનાં ઇસસેં બહેતર હે મીઝે ગરબાહ મુદદત કે,
તુમ અયેસી દુરકા સાહેબ સલામત અપની રહેનેદો,
હમ અશ્સાન એ કુરખત બ્યાં કરતે હેં અપ મુજતર,
વાહ ફરમાતે હેં જુનઝલા કર સીઝાયત અપની રહેનેદો.

ગઝલ ૩૮ કમતર.

અયથાહે દો આલય તુરે ખુદા મોરા કાહોકો જ્યા તડપાવતહે.
નતો સપનૈમેં દરથ દીખાવતહે નતો મોહેમદીને ખુત્રવતહે.
દીવાને બનકે બટકતા હું જમાનેમેં,
હજુર કીમ લીએ હે દેર તુમકો આનેમેં,
કબી તો આઇએ મેરે ગરીબ ખાનેમેં,
બજા હો શાએદા કયા કુચ મરે સતાનેમેં,
અબ નીશદીન પઝહન જ્યા મોરા બરકર આગ લગાવતહે,
કબીતો જશ્વએ અસન્દ દીખાઇએ હજરત,
કબીતો જાનમે તૈયબા ખુલાઇએ હજરત,
હે ચસ્મે વહાંકામી રોજે દીખાયે એ હજરત,
ઇમેદે બરદીએ રોયદાંકી લાઇ એ હજરત,
કાહે મદીને જ્યા મોરા કઝપાવત હે તડપાવતહે.
તડપ રહાહે દીઝે એ કરાર પેહલુમેં,
ઉઠા હે દરદ મેરે માર બાર પેહલુમેં,
નહિ હે દીલકા ઝગખ્યાર પેહલુમેં,

કે જીસે દીવડો ઝરાહો કરાર પેહલુ મં,
 દીનરેન કીસી શુરતસે મોડે પલખર બી નીંદ ન આવતકે
 દ્યારે હીન્દબી અખ મીસ્સે ખાર પેહલમેં,
 ખટક રહાહે મેરે હરખાર આંખોમેં,
 તુમ્હાર દીકા હે ધન્નેઝાર આંખોમેં,
 ખસી મૂદીનેકો જાપસે બધાર આંખોમેં,
 મેં કીસસે કહુ અયશાંને ખુશ મોડે હીન્દકી નગરી ન આવતહે,
 તુમ્હારે હીજરમેં અખતક જે ઝંન્દગાનીકે,
 દીખાદો ચહેરે એ અનવરતો મહેરખાનીહે,
 નહિતો જાંન બી દેનેકા દીલમેં દાનીહાય,
 જ્યાંપે વસ્લકી કમતર કે જે કહાનીકે,
 લીયો જોગ મેં અખતોરે કારને ચેહી જીયા—મેં આવતહે,

ગઝલ ૩૯ કંવાલી તરજ.

તડપકર જાંન જીસદમ સીતએ બીસમીલસેં નીકલેગી,
 દોઆએં મમ ફરત ઉસદમ લખે કાતીલસેં નીકલેગી,
 યકી ધસકહે હથરત ખાન્ મરહન દીવસેં નીકલેગી,
 હમારી લાશ એક દીન કુચએ કાતીલસેં નીકલેગી,
 મીટાઇગે અગર મીટ જાચગા લીખખા મુકદ્દરકા,
 નીકાલીંગે અગર હથરત હમારે દીલમેં નીકલેગી,
 ધસી ઉમ્મેદપર મજતુને દીવસેં આહ જેંચીયા,
 સમજતાયા કે લેલા પર દુએ મહેમીલસેં નીકલેગી,
 પતા જોંસુઓંકા મેરે ગોશએ દામનપર મીલતાહે
 ખખર કયાથી જે કીસ્તી હુમકર સાહીલસેં નીકલેગી,
 કસેજ થામલે વોહ શમ્અકા સર જીસને કાટાહે
 કે ફરયાહ અખ દીસે પરવાને મહેરીસસેં નીકલેગી.

શરૂઆત.

હેયે આદર જો મરી કખર પર ચારાને કાલી હે;
 અમર વોહ ચાર આ જાવ તો ઉસકી મહેરખાની હે.

ગઝલ ૪૦ હુમરી ભેરવી.

કોઇ કહે દે સાંબલીયાસે આપા કરે
 દીલ સયદાં નજની જલાયા કરે—કોઇ.

આયાકરે મન બાયાકરે કાઠ કહેદે સાંવલીયાસે આયાકરે
 કબી તો આઠએ સાહેબ હમારી મહેશીવમેં,
 કબીતો લાઠએ તસરીય ખાનએ દીલમેં,
 મેરા ઉજરા હુવા ધર બસાયા કરે. કોઠ.
 અગર રહેબી નહિ તુમ રકીબકે ધરમેં,
 તો શીર યે દરદ હે કપસા હબુરકે સરમેં,
 અયરી ખાતેં ન મુજસેં બનાયા કરે.—કોઠ.
 તુમ્હારી ચાહકા હમે શુબ્હો સાંમ બરને હેં,
 તુમ્હારી કેદમેં ઉદ્દતકા જામ બરને હેં,
 કબી સપનેમેં દરશ દીખાયા કરે.—કોઠ.
 જલા જલાકે મુજ ખાકમેં, મીલા દોગે.
 ખુદાકો હસરમેં પ્યારે જવાબ કયા દોગે.
 દીસે સયદાં ન જાની જલાયા કરે.
 કોઠ કહેદે સાંવલીયા સે આયા કરે.

શબ્દેર.

ફર હાલકે મરકલસેં યે આતીહેં સગએ,
 ખરખાહ કીસી સપ્સકી મહેનત નહિ જાતી.

ગઝલ ૪૧ કંવાલી.

ફનાં હર વીઝકો હય ઔર બકા અઘાહી અઘાહ હય,
 દીસે નાંદાદો આતમમેં સદા અઘાહી અઘાહ હય,
 કરે કયા જાકે બેતુલાહમેં અયેં ઝાહેદે મુશરીક
 હમારે ખાનએ દીલમેં બશા અઘાહી અઘાહ હય,
 જહાં દેખા હય હમને એક ઉશીકા જલ્લેહ ગરપાયા
 હરમ મેં ખુતકદેહમેં જા બાજ અઘાહી અઘાહ હય.
 કહાંકા તુર અય મુસશ જો હોવે દીલએ હકસેં,
 તું ઝરરાહ ઝરરાહ મેં જલ્લેહ તુમા અઘાહી અઘાહ હય.
 ન જાનાં અય દીસે નાદાન તું હિસ નકસે ઝાહીર પર
 યે ફુન્યા ચાર દીનકી હય સદા અઘાહી અઘાહ હય
 કલીસામેં હરમમેં દેયરમેં મુરગાને શુલસનમેં,
 જાધર દેખો હપર તુખ્હ શાંમ અઘાહી અઘાહ હય
 ઝખાંપર મોહરે ખામોશી હયે લેકીન શીરબી અયે “વાશીલ”
 હમારા તાએરે દીલ કહે રહા અઘાહી અઘાહ હય.

ગઝલ ૪૨ દાગ.

ખવાખમેં શેરફોડા મુખડેસે ઉઠાશે આજ,
 બે નીકાળ આજતો ઓગેસું વો વાશે આજ,
 બે કરી પર મેરે ખુરા તેહયેં છાશે આજ,
 રાહમે છોડ ગયે કાફલે વાશે આજ.
 કોન હયે માંહે અરખ કોન હયે મહેબુબે ખુદા,
 અયે દેર આલમ કે હસીનાસે નીરાશે આજ.
 ફૂંશીયાકાર મેરે એખ ખુલે જાતે હયેં,
 કમલીનાસે મુજે કમલીમેં છુપાશે આજ,
 દેખેતે હયે તુજે શીર શીરકે ઝખ્ખાને સીરાન,
 ડગમગાતે હયેં કદમ કોન સંભાશે આજ.
 હમને ખુશ હોકે તુજે સારી ખુદાઇ બક્ષી,
 અપયે બન્દોકો કીયા તેરે હવાશે આજ.
 રંગ કદરત હયે યહાં ગુન્યયે ખીશ્વત હયે યહાં,
 અયે ગુલે ગુલશને લો લાક લમામ આજ,
 સુરતે લાલા હયે પર દાગ બયાં કાસીના,
 પડ રહે હયે તેરે ખીમાર કે છાશે આજ.

ગઝલ ૪૩ અકબર કંવાલી.

ખુદરાઝ અનલ હકકો વોહી ખોલ રહા હયે—
 મનસુર કે પરદેમે ખુદા ખોલ રહા હયે—
 લખ બન્ધતે હયે અહેમદકા બી કયા નામ હયે
 વે મીમ તો મીસરીકી ડલી ઘોલ રહા હયે—
 મહેબુબ હયે અલાહકા ખાઝાર અઝઝમે—
 કીમત હુષ મુસફરી તો અનમોલ રહા હયે—
 પડ પડકે હસે ખુદમે જાને હયે મુસલમાન—
 કલમા તેરા શીર દોસ કે દર ખોલ રહા હયે—
 દન્દાને શહીદ આપકા હયે ગોહરે યક્તા—
 હમમત કે ગુનાહ મોતીયોંમે તો રહા હયે—
 હાંસીલ મુજે દોલત હયે યે શીરતે નખીજી—
 દામન મેરા અસ્કો કે ગોહર રોત રહા હયે—
 અકબર નરો અકબર નરો કહે તે હય શીરસ્તે—
 જનતમે જો ખુલ ખુલકી તરેહ મોલ રહા હયે—

મગલ ૪૪ અકબર.

અજબ ઇશકકા દોનો તરફ અસર ફેલા
 ઇશર ખયાલ ચલા ઐર ઉધર ચલી લયલા
 સીયાહ પોપ ને કાબેકુ કેસને દેખા
 હુવા ન જત તો ચીલકા ઉઠા કે ચાલચલા
 જમીન તુજને શહીદાને નાજ દરન તો હે
 રહે ખયાલ કે ઉશકા કદન નહો મચલા
 ગયા ને કાબેકા મજતુ તો ચેહ હુવા માંગી
 ઇલાહી મુજસે જુદા હોન ઉલ્કતે લયલા
 લગી ને હથમે રીન્દોકાં પીઆસ ચીખ ઉડે
 ખુદાકે વાસ્તે સાકી સુરાહી વ મચલા
 સુનાકે અકબરે મય કશને આજ તોખા કીઈ
 બપા હે હસકે રીન્દામે શોર વા વચલા
 ભુટી નહો કાસી દીલકી બસી હુધ બસ્તી
 બહોત ખુશ હે અકબર સદાએ વા વચેલા

મગલ ૪૫ બહેર.

ચેહ કયા કહા મુઝે યો બદજબાં બહોત અચ્છા
 સુનાસે ઐરબી દો ગાલીયાં બહોત અચ્છા
 તુરકેનો ઐરબી અશ ખાસ પ્યાર કરતે હે
 હમીપે જોરો જહાં હાં મીયાં બહોત અચ્છા
 પુરા બકા હમે કહેનેસ કામદા કયા હય
 ચમનસે જાતેકે અય બાગબાં બહોત અચ્છા
 ને મંચ પુરાનો પુરા ઐર સખનો અચ્છે હે
 મીનો જહાનસે જાને જહાં બહોત અચ્છે
 નીસાર લાખસર એસે તુમહારે કમોંપર
 કરેગે આપ મેરા ઇમનેકાં બહોત અચ્છા
 ખુદાને તુરકે સાંચામે તુમકો દાલા હે
 હમરમે હે તો એકત જવાન બહોત અચ્છા
 બહોત પસંદ મુઝે બોલ ચાલ હે અય બહેર
 કસમ ખુદાકી ચેહ તજે બયાં બહોત અચ્છા.

તમામ શુદ્ધ.

